

Pıtırıcık Bilinmeyen Öyküleri 1

Goscinnny & Sempé

25.
baskı

Çeviren: Esra Özdoğan

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

Histoires inédites du Petit Nicolas,

René Goscinny / Jean-Jacques Sempé

Pıtırıcık'ın Bilinmeyen Öyküleri, Pıtırıcık, içindeki karakterler,

maceralar ve Pıtırıcık dünyasına ait karakteristik nitelikler

René Goscinny ve Jean-Jacques Sempé'nin yaratımıdır.

Pıtırıcık'ın tüm basım ve yayın hakları IMAV Editions'a aittir.

"Pıtırıcık", hakları alınmış sözlü ve görsel bir markadır.

Markanın ve logonun çoğaltılması ve taklit edilmesi yasaktır.

© IMAV éditions, 2004

© **Can Sanat Yayınları A.Ş., 2006**

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak

kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni

olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

ISBN 978-975-07-0613-4

1. Basım: 2006

25. Basım: 1000 adet, Ocak 2025

Çeviren: Esra Özdoğan

Resimleyen: Jean-Jacques Sempé

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran

Düzeltili: Fulya Tükel

Kitap Tasarımı: Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak Tasarımı: Lom Creative (www.lom.com.tr)

Tasarım Uygulama: Güneş Kozak

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.

Yayıncı Sertifika No: 43514

Maslak Mh. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza No: 9/25 Sanyer, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33

cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: Yıldız Mücellit Matbaa A.Ş.

Sertifika No: 46025; Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad.

Dalgıç İş Merkezi Kat:2 No:3 Topkapı-Zeytinburnu, İstanbul

Pıtırıcık Bilinmeyen Öyküleri 1

GOSCINNY / SEMPÉ

Çeviren: Esra Özdoğan

Resimleyen: Jean-Jacques Sempé

RENÉ GOSCINNY

14 Ağustos 1926'da doğdu. Ailesi, tüm eğitimi Buenos Aires Fransız Koleji'nde tamamladığı Arjantin'e göç etti. Meslek yaşamına New York'ta başladı. 1950'li yılların başlarında Fransa'ya dönüşüyle birlikte, bir dizi efsanevi kahramana hayat verdi; Goscinny, Jean Jacques Sempé ile birlikte Pıtırık'ın maceralarını yarattı ve ünlü öğrencinin başarı kazanmasını sağlayan bir çocuk dili uydurdu. Ardından Goscinny, Albert Uderzo ile Asteriks'i yarattı. Küçük Galyalının başarısı olağanüstü olacaktı. Yüz yedi dile ve lehçeye çevrilen Asteriks'in maceraları dünyanın en çok okunan eserleri arasında yer alır. Üretken yazar, aynı zamanda Moris'le birlikte Red Kit'i, Tabary ile Iznogoud'u, Gotlib ile Dignodossierler'i de hazırlamıştır. *Pilote* gazetesini idare ederken, çizgi romanı "9. Sanat" seviyesine yükselterek devrim yaratmıştır. Sinemacı Goscinny ise Uderzo ve Dargaud ile Idéfix Stüdyoları'nı kurmuş, *Asteriks ve Kleopatra*, *Asteriks'in On İki İş*i, *Daisy Town* ve *Daltonların Baladı* gibi çizgi film tarihinin birkaç başyapıtına imza atmıştır. Ölümünden sonra, sinema eserlerinin tamamı için bir César ödülü almıştır. René Goscinny, 5 Kasım 1977'de, 51 yaşında öldü.

JEAN-JACQUES SEMPÉ

17 Ağustos 1932’de Bordeaux’da doğdu. Eğitim hayatı iyi geçmedi, Moderne Bordeaux Koleji’nden kovuldu, hayata atıldı ve çeşitli işlerde çalıştı. 1951’de ilk çizimini *Sud-Ouest*’e sattı. Goscinny ile karşılaşması, “gazete çizeri” olarak meslek yaşamına yeni başladığı zamana rastlar. Pıtırcık’la birlikte, o zamandan beri hayal dünyamızı kaplayan haylaz çocuklardan oluşan unutulmaz bir portre galerisi oluşturdu. Pıtırcık’ın maceralarıyla eşzamanlı olarak, 1956’da *Paris Match*’ta çalışmaya başladı ve birçok dergiye katkıda bulundu. İlk desen albümü *Hiçbir Şey Basit Değildir* 1962 yılında basıldı. Bunu, kusurlarımıza ve dünyanın kusurlarına şefkatli bir ironiyle bakışını mükemmel biçimde ifade eden mizah başyapıtları olan otuz kadar daha albüm izledi. Marcellin Caillou, Raoul Taburin ve Monsieur Lambert’in yaratıcısı Sempé’nin, gözlem yeteneğiyle birleşen müthiş mizah anlayışı kırk yıldır en büyük Fransız çizerleri arasında yer almasını sağladı. Kendi albümlerinin dışında, Patrick Modiano’nun *Catherine Certitude*, ayrıca Patrick Süskind’in *Herr Sommer’in Öyküsü* adlı kitaplarına da çizerlik yaptı. Sempé, çizimleri *The New Yorker* gibi saygın dergilerin kapaklarında yer alan ender Fransız çizerlerden biri olmuştur.

YAZARIN YAYINEVİMİZDEN ÇIKAN DİĞER KİTAPLARI:

*Küçük Pıtırık • Pıtırık Futbolcu • Pıtırık Kampta • Pıtırık Pazara
Gidiyor • Pıtırık Satranç Oynuyor • Pıtırık Tatilde • Pıtırık'a Bir Öpücük
• Pıtırık'ın Bisikleti • Pıtırık Bilinmeyen Öyküler 2 • Pıtırık Bilinmeyen
Öyküleri: Pıtırık'ın Armağanları • Pıtırık Bilinmeyen Öyküleri: Pıtırık
Eğleniyor • Pıtırık Bilinmeyen Öyküleri: Pıtırık Mızızlanıyor •
Pıtırık'ın Kırmızı Balonu*

İçindekiler

BÖLÜM I

Okul Açılıyor.....	21
Yenilmezler Çetesi	29
Yemekhane	36
Tatlı, Sıcak Anılar	45
Gümüş'ün Evi	54
Özür Dilekçesi.....	62
D'Artagnan.....	71
Benim Şirin Tavşanım.....	79

BÖLÜM II

Dalgacı'nın Doğum Günü	89
Yaşasın! Biz de Televizyon Alıyoruz!	99
Özel Ders.....	107
Yeni Öğretmen.....	116
Dalgacı Taşınıyor	124
Tutsak Kapmaca.....	132
Bonbon.....	140
Aileler Sınıfta	147

BÖLÜM III

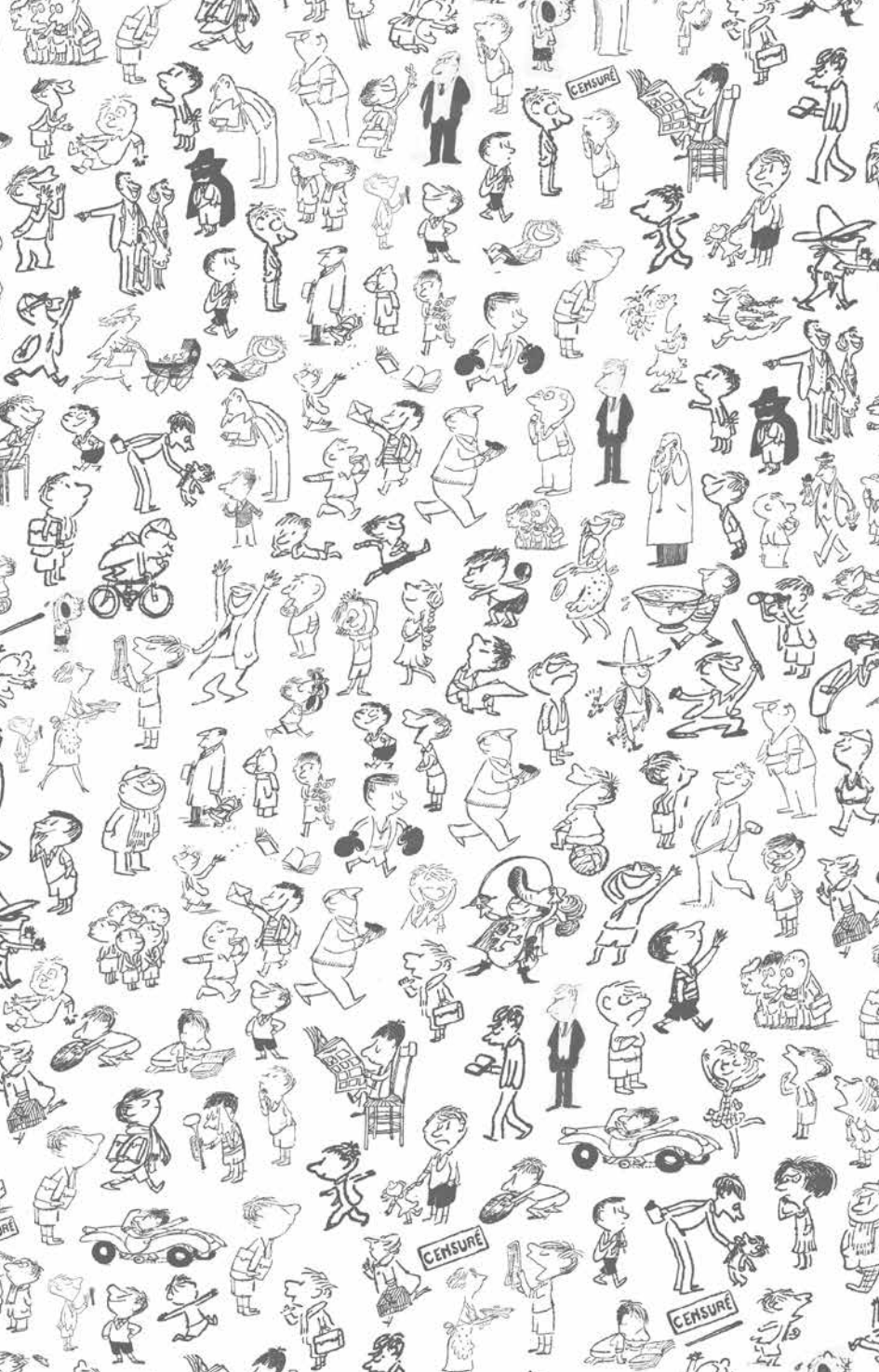
Bay Sinekkovmaz Bizi Gözlüyor	157
Çataplat	165
Gümüş'ü Dışlıyoruz	174
Babamın Kalesi.....	181
Sirke Gidiyoruz	189
Resim Dersinde.....	197
Dürbün.....	204
Ceza	211

BÖLÜM IV

Tonton Amca	223
Lunaparkta	231
Ev Ödevi	239
Tek Başıma Banyo Yapıyorum	247
Aile Yemeği	254
Elmalı Turta.....	264
Bakıcı Abla	271
Annneme Armağanlar Alıyorum	279

BÖLÜM V

Yeni Komşular	291
Güzel Bir Sürpriz	300
Çuf! Çuf! Çuf!	309
Kadınlar	317
Trompet	324
Annem Okula Gidiyor.....	332
Kompozisyon Ödevi.....	340
Bay Kontrplak'ı Evcilleştirdik.....	347

Gilberte Goscinnny'ye

Yeni Diziye Önsöz

Jean-Jacques Sempé'yle ne zaman tanıştığımı anımsamıyorum, kendimi bildim bileli tanıyorum onu. Küçük bir kız çocuğuydum o zamanlar, ama babamınkilere karışan kahkahaları hâlâ kulaklarımdadır. Bu durumda, *Jean-Jacques Sempé*'nin *Küçük Pıtırcık*'la şöyle bir ortak yönü olduğunu kesinlikle söyleyebilirim: İkisi de çocukluğumun bir parçasını oluşturuyorlar.

Ellili yılların ortalarında başlayan serüvenlerini Sempé şöyle anlatıyor:

“Günün birinde, Birleşik Devletler’den gelen *René Goscinny* ile tanıştım. Hemen arkadaş olduk.”

“Arkadaş,” birlikte yaratacakları evrenin kilit sözcüğü buydu işte.

1959 ve 1965 yılları arasında, babamla Sempé “Sud-Ouest Dimanche” gazetesi için her hafta bir öykü yazıp çizdiler. Bunların birçoğu kitaplaştırılarak yayımlandı.

Küçük Pıtırıcık’ın serüvenlerini yazıp resimlemek için ikisi de kendi çocukluk anılarını paylaştılar. Buenos Aires’te ya da Bordeaux’da yaşanmış olsun, bu anıların ortak bir dokusu vardır.

Babam bana kendi çocukluğunu anlatacak kadar uzun yaşamadı; ölümü benim çocukluğumu örseledi.

5 Kasım 1977’de, *Pıtırıcık*, *Dırdır*, *Dalgacı*, *Karagöz* ve öbürleri, şöyle bir dönüp bulutlara baktılar. Kâğıt üzerindeki kişilikler, bir yaratıcının asla ölmediğini çok iyi bilirler.

Bu evrene karşı sonsuz bir şefkat duyuyorum, tutkuyla bağlandığınız insanların çocukluğuna duyduğunuz türden bir şefkat bu. Ben de bu iki büyücünün kaleminden yayılan mizahın tadına çıkararak hayallere dalıyorum.

Babamın ölümünden sonra, Sempé sadık dostumuz olarak kaldı. Annemle birbirlerini çok severlerdi, onunla yediğimiz akşam yemeklerinde, anılarda kalmış bir kahkahayı canlandırırçasına güldüklerini anımsarım.

Ancak *Küçük Pıtırıcık*’ın öykülerinin tamamı yayımlanmamıştı. Annem Gilberte Goscinny’nin bir tasarısı vardı oysa: Çok sevdiği bu ufaklığın yayımlanmamış öykülerini gün ışığına çıkararak, okurlara, *Küçük Pıtırıcık* ve arkadaşlarıyla yeniden buluşma şansı vermeyi çok

istiyordu. Ama bir kez daha, yaşam kendi yolunu çizdi, bir başka gülümseme yansıdı bulutlara: Annemin ömrü bu fikri gerçekleştirmeye yetmedi.

Sempé'yle Paris'te bir restoranda buluştuk. Ona babamın metinleriyle kendi çizimlerinin de yer aldığı ilk taslakları gösterdim. Kendi çizgilerini kırk yılın ardından incelerken yeniden görür gibiyim onu: Gülümsüyordu (ama ne gülümseme!). Sonrasında da projeme hiç duraksamadan coşkuyla destek verdi.

Şimdi onunla birlikte *Küçük Pıtırıcık*'ı iki elinden tutup yeniden okula götürüyoruz.

Çok uzun bir tatilin ardından, hepimizin yakından tanıdığı bu küçük okul çocuğu hiç değişmedi. Yüze yakın öykü ve birkaç yüz kadar resim bize yine ondan söz ediyor işte; ondan ve arkadaşlarından: *Çarpım*, *Lüplüp*, *Sırım*, *Toraman*, *Dalgacı*, *Dırdır*, *Tıngır*, hepsi bizi bekliyorlar. Bir de Gümüş var tabii ki. Gümüş'ünbu derlemede ayrıcalıklı bir yeri var. *Pıtırıcık*'ın arkadaşları arasında babası en zengin olan arkadaşı *Gümüş*'tü, anımsarsanız *Pıtırıcık* ilk kez onun evine davet ediliyor: “Böbrek biçiminde bir havuzları, restoran büyüklüğünde bir salonları var,” diye anlatıyor bu evi.

Lüplüp'ü de unutmayalım. Her dakika tıkınan, *Pıtırıcık*'ın en yakın arkadaşı olan şu tombik oğlanı.

“Bizim evde, yılbaşı yemeğinde anneannem, yani benim annemin annesi, bir de teyzem, bir de amcam olacak,” dedim ona.

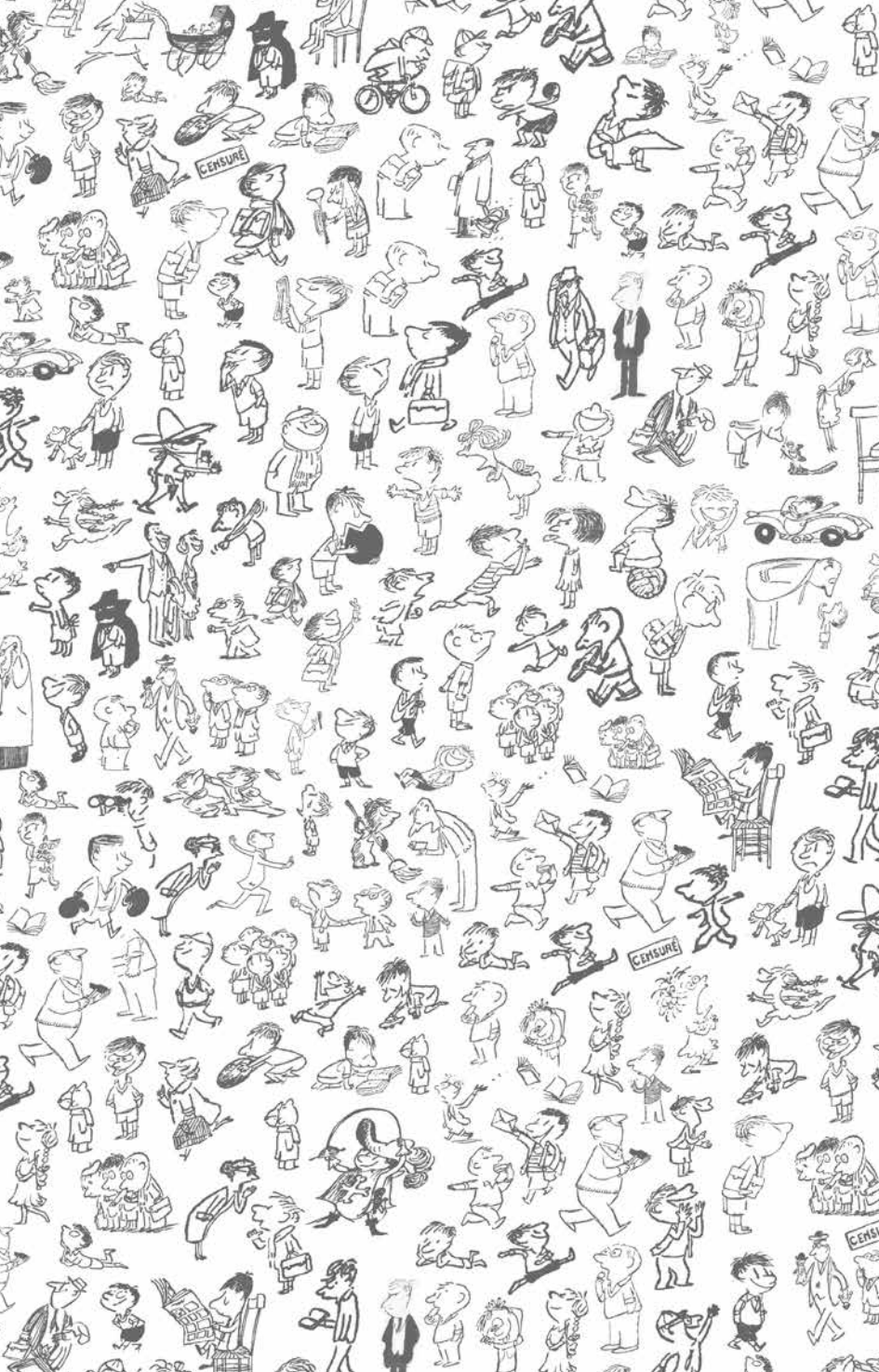
“Bizim evde, fırında hindiyle çikolatalı pasta olacak,” dedi Lüplüp.

Benim de küçük bir oğlumla bir kızım var. Bu gizli hazineleri yayımlama zamanının geldiğini düşünmem için kesinlikle iyi bir neden daha. Onlara büyükbabalarından söz etmenin daha iyi bir yolu olabilir mi?

Böylesi kişisel nedenlerin dışında, yayımlanmamış bu öyküleri gün ışığına çıkarmanın çok doğal olduğunu düşündüm. Bu öyküler, hem okumanın zevkini *Küçük Pıtırıcık* sayesinde keşfetmiş olanlara hem de okul yolunu yeni tutmuş olanlara sesleniyor.

Bu yapıtın gücü, hem çocuklara hem de yetişkinlere seslenmesinde yatıyor. Çocuklar kendilerini bulacak, yetişkinlerse kendilerini anımsayacaklar.

Anne Goscinny

BÖLÜM I

Okul Açılıyor

Okul Açılıyor
Yenilmezler Çetesi
Yemekhane
Tatlı, Sıcak Anılar
Gümüş'ün Evi
Özür Dilekçesi
D'Artagnan
Benim Şirin Tavşanım

Okul Açılıyor

Annem, yarın çarşıya inip okul açılmadan önce bir şeyler alacağımızı söyledi.

“Ne gibi şeyler?” diye sordu babam.

“Bir sürü şey işte,” dedi annem. “Yeni bir okul çantası, güzel bir kalem kutusu, sonra bir çift de ayakkabı...”

“Yine mi ayakkabı?” diye bağırdı babam. “Olur şey değil! Bu çocuk resmen ayakkabılarını yiyor!”

“Hiç de değil,” dedi annem. “Çocuk, büyümek için yemek yiyor. Ee, o büyüyünce ayakları ne yapsın, onlar da büyüyorlar.”

Ertesi gün annemle alışverişe çıktık. Ayakkabı konu-

sunda önce biraz atıştık. Ben spor bir ayakkabı istiyordum. Annem ise bana sağlam deriden bir çift okul ayakkabısı alacağını, beğenmeyecek olursam hiçbir şey almadan doğruca eve döneceğimizi, babamın da bu işten hiç ama hiç hoşlanmayacağını söyledi.

Mağazadaki satıcı adam çok nazik biriydi. Anneme hepsinin çok cici şeyler olduğunu söyleyerek bir sürü kutudan, renk renk bir sürü ayakkabı çıkardı. Ayakkabıların sağ teklerini bir bir denememe yardımcı oldu. Annem bir türlü karar veremiyordu. Sonra kahverengi bir ayakkabı çıkardı. Ayakkabı annemin pek hoşuna gitti. Adam, ayakkabının her iki tekini de ayaklarıma giydirdi. Beni kaldırıp ortada dolaştırdılar. Bu dolaşma hiç hoşuma gitmedi.

Annem, ayakkabıların rahat olup olmadığını sordu bana. Sıkılmıştım ayakkabı denemekten.

“Çok rahat,” dedim.

Ayakkabıcıya daha fazla zorluk çıkarmamak için böyle söyledim, aslında ayakkabılar ayaklarımı biraz sıkıyordu.

Sonracıma müthiş bir de çanta aldı annem bana.

Okul çıkışlarında çantalarla çok eğleniriz biz. Arkadaşları yere düşürmek için çantalarımızı ayaklarına fırlatırız. Çantaya ayağı takılan arkadaşımız yüzükoyun uzanıverir yere.

Onları görmek için sabırsızlanıyorum, arkadaşlarımı yani. Yeni çantamla bakalım ilk kimi düşüreceğim.

Tabanca kılıfına benzeyen bir de kalem kutusu aldı bana annem. Tabancanın yerinde uçağa benzeyen bir

kalemtıraş; fareye benzeyen bir silgi, kavala benzeyen bir kalem, daha bir sürü başka şeye benzeyen bir sürü şey...

Sınıfta bunlarla sıkı bir şamata yapacağız.

Akşam, annemin bana aldıklarını görünce, babam, bütün bu eşyalarımı çok dikkatli kullanmam gerektiğini söyledi.

“Tamam,” dedim.

Ben zaten eşyalarımı çok dikkatli kullanırım.

Yemekten önce fare bombalamaca oynarken kalemtıraşım kırılıverince çok üzüldüm.

Babam, çok çekilmez, çok dikkatsiz bir çocuk olduğumu, okulun bir an önce açılması için sabırsızlandığını söyledi.

Size okulun açılmasına çok az kaldığını söylemiş miydim?

Tatilden dönüşümüzün üzerinden epey bir zaman geçti.

Tatil çok güzeldi, çok eğlendik. Deniz kıyısındaydık. Orada dehşet şeyler yaptım. Denizde o kadar uzaklara açıldım ki, anlatamam. Bir yarışmada birinci olunca bana iki resimli kitap, bir de flama verdiler. Birinci olduğumu kime sorsanız söyler. Anneme babama sormayın, çünkü ikisi de kaldığımız motelde uyuyorlardı.

Güneşte çok bronzlaştım. Bronzlaşmak doğrusu bana pek yaraştı. Pek kıyak oldum.

Tatil dönüşü, arkadaşlara bronzluğumu göstermek isterdim. Ama olmadı. Okul açılmadan önce olamazdı ki bu. Tatil bitişinin en sıkıcı yanı da bu işte. Okul açılmadan

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

Goscinnny & Sempé

Pıtırıcık Bilinmeyen Öyküleri 1

Yaşasın yeni öyküler!

Bir müjdemiz var: Goscinnny'nin kızı, babasının yayımlamadığı öyküleri buldu, yıllar sonra gün ışığına çıkardı. Böylece her zaman işin kolayına kaçan, sıkışınca ağlayan, sevimli ufaklık yeniden aramızda! Bu kitapta, Pıtırıcık'la birlikte, onun sınıf arkadaşlarıyla da yeniden buluşacaksınız. Dalgacı, Dırdır, Toroman, Çarpım, Sırım, Tıngır, Gümüş, Sırma, hepsi bu yeni serüvenlerle işte karşınızdalar.

Okul yaşamı, arkadaşlık, dayanışma gibi kavramların eğlenceli bir biçimde aktarıldığı bu öyküler, okumayı vazgeçilmez bir eğlenceye dönüştürüyor.

öykü

YAŞ	8	9	10	+
-----	---	---	----	---

cancocuk.com

ISBN: 978-975-07-0613-4

9 789750 706134